

отъ една страна, разнытъ неговы вѣтви са намѣр-
ватъ въ условія твърдѣ неблагоприятны за статисти-
ческото изслѣдуваніе, напр. Българи и Сърбы; отъ
друга страна, когато тѣзи цифра са опредѣлява научно
и официално, възможно е да има сумнѣніе въ нейна-
та достовѣрность. Въ таквъзъ положеніе сѣ Славен-
нытъ австрійскы, цифрата на които — споредъ ду-
мытъ на Славенскытъ етнографы — нарочито са скра-
тѣва отъ правителственната статистика, която же-
лае да намали значеніето на славенскытъ народно-
сти относително Господствующето нѣмско племе....
Невѣрностьта на цифрытъ, привожданы до сега отъ
статистиката, напр. за Българія, твърдѣ е възможна,
защото никой до днешный день не е ималъ прилѣгъ
да са занимай съ точното имъ изслѣдуваніе. До ско-
ро не бѣхъ даже познаты сичкытъ топографически
отношенія на българското племе.»

Оттуй много чутовны писатели сѣ събрквали
цифрата на днешнытъ Българи. Шафарикъ напр.,
най-прочутыйтъ писатель на Славенската етнолоія,
въ 1826 год. искараваше Българытъ не помного отъ
600,000, и то около Софія само! Но на 1842 той
гы въскачи до 3 миліона. Въ 1848 год. Ами Буе,
въ списаніето си на Европейска Турція записва гы
до 4 миліона и половина. Убичини не гы въскачва
повече отъ 4 миліона. А споредъ послѣднытъ из-
броенія, числото на Българытъ не е по долу отъ
6,000,000. — Когато подобны погрѣшки сѣ ставали
само за числото на Българытъ, какво може са каза
тогазы и за тѣзи писатели, които гы искараватъ за
татары, когато и най-добрытъ не сѣ знааи нито
числото, нито езыка нлѣ съ надлѣжащата вѣрность
и точность.